

שטר הרשאה למכירת חמץ – פסח תשפ"ג

אנו החתומים מטה נותנים בזה יפוי כח והרשאה לרבנים הראשיים לישראל, הראשון לציון הרב יצחק יוסף, נשיא מועצת הרבנות הראשית לישראל, והרב דוד לאו הרב הראשי לישראל ונשיא ביה"ד הגדול, או לכל הבאים מכוחם, למכור לגוי שירצה את כל החמץ שלנו ואת כל הדברים שלנו המפורטים להלן, חיטים, שעורים, כוסמין, שיבולת שועל, ושיפון, שנעשו חמץ, וכן קמחים וכל מיני מאכלים ומשקאות ומצרכים מחמשת מיני דגן הנ"ל, שנחמצו, וכן אטריות וגריסים וכל דבר שיש בו חמץ או חשש חמץ, או תערובת חמץ, או חמץ הדבוק בכלים, או מצרכים שיש בהם בליעת חמץ, וכל דבר שעלול לבוא לידי חמץ, כל הנ"ל הן המונחים ברשותינו, הן המונחים ברשות אחרים, הן מה שנקנה עד סוף זמן ביעור חמץ שנה זו, הן שנשלחו אלינו ועדיין לא הגיעו אלינו, הן ששלחנו לאחרים ועדיין לא הגיע לידם. וכן כל מיני חמץ שאנחנו שותפים בהם או שיש לנו בעלות כל שהיא בהם, או שאחריותם מוטלת עלינו, וכן כל מיני חמץ של אחרים המונחים ברשותינו או שהם אצלנו בפקדון או משכנתא או שאלה או הלוואה, וכן כל המניות שיש לנו בחברות ומפעלים, שיש שם חמץ או חשש חמץ, וכן בעלי חיים שלנו שאוכלים חמץ. כל הנ"ל, וכן כל המשלוחים ובעלות שותפות ואחריות והפקדות הנ"ל עד סוף זמן ביעור חמץ שנה זו או מה שיגיע אלינו גם בימי הפסח שבשנה זו, הכל ימכר לגוי שירצה בכל אופן ובכל מחיר שירצה, וכמו כן להשכיר לגוי שירצה כל המקומות שהחמץ מונח בהם, ולתת לו רשות דריסת רגל ברשותנו, בכל אופן ובכל מחיר ולכל זמן שירצה, ואנחנו עושים אותם שליחים כדין תורה לכל הנ"ל. ובזה אנו מגלים דעתנו שכל מה שימכרו וישכירו לגוי מכל הנ"ל וכל מה שנרשם בשטר מכירה ושיכירו לגוי וכל מה שיפעלו עבורנו או בשמנו הן מצד שליחות והן מתורת זכיה שזכין לאדם שלא בפניו, יהא הממכר והשכירות קיימים, ותהא ידם כידינו ופיהם כפינו ועשייתם כעשייתנו, הן לתיקוני והן לעוונתי, ואנחנו מצהירים עוד בזאת: **א.** טענת חוזה למראית עין או טענת חוזה לצרכים דתיים לגבי שטר הרשאה זה או לגבי שטר המכירה והשכירות על סמך שטר הרשאה זה תהא בלתי קבילה. **ב.** כל דין ודברים לגבי שטר הרשאה זה יתקיים בפני בית דין הרבני בירושלים ועל פי דין תורה שיחליטו, יקום דבר. **ג.** ידוע לנו שהואיל ויהודים יראים ושלמים סומכים על שטר מכירה זה לגבי איסור חמץ, הרי שכל טענה שתועלה לגבי תקיפות המכירה, או גמירות דעת, בנוסף להיותה בלתי תקיפה תחייבנו בקנס של מאה אלף שקל, שיטיל עלינו בית הדין הרבני הנ"ל. **ד.** דין חתימתו של שטר הרשאה זה כדין חתימה של שטר בוררין לכל דבר, כאשר הבורר הוא בית הדין הרבני הנ"ל. ובפירוש הותנה שאפילו ההרשאה והשליחות או שהמכירה והשכירות לא יועילו לאחד מן הדברים הנ"ל, או לאחד מן המרשים החתומים מטה, לא יפסל לזה שיועילו. וליתר תוקף ועוז נעשה כל הנ"ל בקנין אגב סודר במנא דכשר למקניא ביה. כל זה נעשה דלא כאסמכתא ולא כטופסי דשטרי בביטול כל מודעות ומודעי מודעות. ולראיה באנו על החתום שנת חמשת אלפים ושבע מאות ושמונים ושלוש לבריאת העולם, מעתה ועד יום רביעי י"ד בניסן, סוף זמן איסור חמץ, והכל שריר ובריר וקיים.

שם	כתובת	חתימה
נאם		
נאם		
נאם		
נאם		
נאם		
נאם		
נאם		

